

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/93/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324201823
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:4324201823.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Antónie Bednarčík a JUDr. Miriamy Žákovej v právnej veci navrhovateľa: JSM SERVICES s.r.o., so sídlom Tekovská ulica 13/9, 935 31 Horná Seč, IČO: 48 028 851, právne zastúpeného: JURIDIKA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Sládkovičova 1, 949 01 Nitra, IČO: 50 231 456, proti odporcovi: TEKMA, spol. s r.o., so sídlom Jiránkova 329/31, Černovice, 618 00 Brno, Česká republika, IČO: 607 18 714, právne zastúpenému: KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Skuteckého 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 57Cb/106/2024-216 zo dňa 29.05.2024, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Nitra č.k. 57Cb/106/2024-216 zo dňa 29.05.2024 v napadnutom výroku I. m e n í tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 14.05.2024, doručený dňa 15.05.2024, z a m i e t a.

II. Súd p r i z n á v a odporcovi voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. zriadil záložné právo v prospech navrhovateľa na nasledovných nehnuteľnostiach vedených Katastrálnym úradom pro A. B., Katastrální pracoviště C., kód: XXX, v okrese C. - D., obec C., katastrálne územie E., štát E. F., na LV č. XXXX, a to byt č. XXXX/XX, nachádzajúci sa v budove: E., č. p. XXXX, byt. dům. LV č. XXXX, ktorá je postavená na parcele č. XXXX, o výmere 906 m², druh pozemku: zastavěná plocha a nádvoří a na podiele na spoločných častiach domu a pozemku, ktorý prislúcha k bytu o veľkosti 8170/312220, ktoré je vo výlučnom vlastníctve odporcu - osoby, ktorá návrh nepodala (veľkosť vlastníckeho podielu 1/1 vzhľadom k celku), a to za účelom zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi vo výške 72.500 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vo výroku II. uložil navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej o zaplatenie sumy 72.500 eur s príslušenstvom oproti vráteniu prístroja odporcu v lehote 30 dní, vo výroku III. navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak s poukazom na čl. 35 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (ďalej len „Nariadenie Brusel I bis“), § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 342 ods. 3, § 344, § 334 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ sa domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorým zriadi na nehnuteľnosti odporcu záložné právo tak, ako je to uvedené vo výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie. Predmetný návrh podal za účelom zabezpečenia nárokov súvisiacich s odstúpením od kúpnej zmluvy, ktorú navrhovateľ uzatvoril s odporcom, a to z dôvodnej obavy, že následná exekúcia bude ohrozená. Predmetom kúpnej zmluvy bola kúpa prístroja - olepovacie zariadenie AKRON 1440 - A, rok výroby: 2021, sériové číslo: 1000052673,

ktorý bol dodaný odporcom a na navrhovateľom určenom mieste dňa 29.03.2022. Navrhovateľ od kúpnej zmluvy odstúpil a napriek tomu, že žiadal od odporcu vrátenie vzájomne poskytnutých plnení, k dohode na konkrétnych termínoch ich vrátení neprišlo. Navrhovateľ sa vyjadril k právomoci súdu prvej inštancie podľa Nariadenia Brusel I bis. Medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy v písomnej forme, avšak je nepochybné, že táto vznikla tým, že si strany dohodli jej podstatné náležitosti, ktoré boli fakticky vykonané dodaním vyššie špecifikovaného prístroja zo strany odporcu ako predávajúceho navrhovateľovi ako kupujúcemu a zaplatením kúpnej ceny vo výške 72.500 eur zo strany navrhovateľa ako kupujúceho odporcovi ako predávajúcemu. Prístroj bol navrhovateľovi dodaný na nasledujúcej adrese: G. H. XXX, XXX XX G. H.. Uvedené miesto je sídlom a miestom, kde svoju podnikateľskú činnosť vykonáva spoločnosť SANTAL Ltd, s.r.o., IČO: 47 168 277, ktorá je spolupracujúcou a so spoločnosťou navrhovateľa personálne a majetkovo prepojenou spoločnosťou (spoločníci a konatelia oboch spoločností sú rovnakí). Následne bol prístroj prenajatý navrhovateľom spoločnosti SANTAL Ltd, aby táto mohla na ňom realizovať svoju podnikateľskú činnosť. Prístroj však po dodaní vykazoval takmer od začiatku svojho používania rozsiahle vady. Vady, ktoré sa vyskytovali na prístroji v období od 29.03.2022 (od dodania prístroja) do konca pôvodne poskytnutej záruky prístroja (ktorá sa mala skončiť pôvodne 29.03.2023), pričom išlo o také vady, na základe ktorých bol prístroj viac ako 70 pracovných dní v priebehu obdobia od jeho dodania do konca pôvodne poskytnutej záruky nefunkčný. Pôvodná záručná doba na vady prístroja poskytnutá odporcom mala uplynúť, resp. uplynula dňa 29.03.2023 (keďže odporca ju poskytol v trvaní jedného roka odo dňa dodania prístroja), avšak už od 14.02.2023, teda v období 6 týždňov pred koncom záručnej doby, sa začala prejavovať neochota odporcu riešiť opakujúce sa vady prístroja, v dôsledku čoho v rámci posledných väd odporca vady prístroja neprišiel opraviť, nevydal ani servisný protokol, iba vykonal aktualizáciu prevádzkovaného softvéru prístroja. Na základe skutočností uvedených v špecifikovanom prehľade vzájomnej komunikácie, prišlo zo strany odporcu k predĺženiu záruky na vady prístroja, t.j. k uskutočneniu jednostranného právneho úkonu, a to do 31.07.2023. Predmetný úkon považoval navrhovateľ aj za faktické uznanie skutočnosti, že prístroj trpel počas celej záručnej doby vadami, ktoré bránili v jeho riadnej prevádzke a v jeho užívaní. V prípade predĺženia záruky ide o jednostranný adresovaný právny úkon, ku ktorého platnosti postačuje určitý, zrozumiteľný a jasný prejav vôle smerujúci k vzniku, zániku alebo zmene konkrétnych práv a povinností, ktorý je adresátovi takéhoto jednostranného právneho úkonu doručený, k čomu preukázateľne došlo najprv listom zo dňa 03.05.2023 a následne listom zo dňa 27.06.2023. K poruche stroja opätovne prišlo dňa 12.07.2023, teda prístroj bol aj po opravách a servisných zásahoch nespôľahlivý a vyskytli sa na ňom opakovane vady, ktoré bránili v jeho plnej prevádzke tak, ako to pri jeho dodaní deklaroval odporca. V dôsledku riadnej nefunkčnosti prístroja bol tak navrhovateľ nútený pristúpiť ku kúpe nového prístroja, keďže tento nevyhnutne potrebuje pre výkon svojej podnikateľskej činnosti. Popísané vady prístroja predstavujú podstatné porušenie kúpnej zmluvy. K samotnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy zo strany navrhovateľa prišlo oznámením o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktoré bolo doručené odporcovi dňa 28.07.2023. Na doručené oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy reagoval odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zo dňa 03.08.2023, v ktorom navrhol, aby odstúpenie vzal späť. V odpovedi však odporca nijakým spôsobom nerozporoval, že by prístroj netrpel vytykanými vadami. Odstúpenie od zmluvy je jednostranný právny úkon, v dôsledku čoho je možné konštatovať, že k zániku kúpnej zmluvy prišlo dňa 28.07.2023. V tomto smere navrhovateľ upozornil na čl. 36 ods. 2, čl. 81 Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru a na oprávnenie kupujúceho odstúpiť od uzatvorenej kúpnej zmluvy, a to v prípade, ak predávajúci nesplnením niektorej svojej povinnosti z kúpnej zmluvy (v tomto prípade dodaním vadného tovaru) alebo z Dohovoru porušil zmluvu podstatným spôsobom. Navrhovateľ ďalej vysvetlil, čo znamená podstatné porušenie zmluvy v kontexte účelu, za ktorým bol predmetný tovar kúpený (účel výkonu podnikateľskej činnosti navrhovateľa - olepovacie zariadenie, ktoré plánoval využívať denne pri výrobných činnosti). Vzhľadom k tomu, že prístroj opakovane trpel vadami, ktoré navrhovateľovi znemožňovali jeho nepretržité užívanie pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, účel, na ktorý bol prístroj kúpený, naplnený nebol. Zaplatenie kúpnej ceny za prístroj bolo zabezpečené prostredníctvom bankového úveru, ktorý naďalej navrhovateľ banke spláca, hoci prístroj nefunguje, navrhovateľ ho neužíva a tento je odstavený. Týmto navrhovateľovi každomesačne narastá škoda spočívajúca v plnení splátok úveru banke. V danom prípade ide o spôsobovanie takej ujmy navrhovateľovi (prestoje v prevádzke prístroja, ktorý je podstatný pre výkon jeho podnikateľskej činnosti), že ho v značnej miere zbavuje toho, čo bol navrhovateľ ako zmluvná strana oprávnený očakávať od zakúpeného tovaru – prístroja. Navrhovateľ už viackrát na vzájomné a súčasné vrátenie poskytnutých plnení odporcu vyzýval, naposledy v písomnej odpovedi zo dňa 11.08.2023. Aj napriek viacerým výzvam však odporca neposkytol navrhovateľovi požadovanú súčinnosť smerujúcu k tomu, aby si

strany v dôsledku odstúpenia od kúpnej zmluvy vrátili vzájomne poskytnuté plnenia. Navrhovateľ poslal odporcovi aj predžalobnú výzvu (posledný pokus o zmier) zo dňa 16.11.2023.

3. Navrhovateľ sa v odôvodnení návrhu zaoberal dvoma podmienkami nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, a to že sa zabezpečovacím opatrením musí zabezpečiť peňažná pohľadávka na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka a musí existovať obava, že exekúcia bude ohrozená. Obe vyššie uvedené podmienky sú podľa navrhovateľa v predmetnej veci naplnené. Sledovaný účel je však možné dosiahnuť práve zabezpečovacím opatrením. V uvedenom prípade je zrejmé, že bola medzi stranami uzatvorená kúpna zmluva (ktorej uzatvorenie je nepochybné, pričom uvedenú skutočnosť nepoprel ani samotný odporca v rámci mimosúdnej komunikácie s navrhovateľom); kúpna zmluva zanikla odstúpením zo strany navrhovateľa - uvedená skutočnosť je podľa názoru navrhovateľa nepochybná, a vyplýva z predložených listinných dôkazov. Zároveň, tento fakt nepopiera ani samotný odporca (resp. jeho právny zástupca v príslušnej komunikácii), ktorý navrhoval, aby svoje konanie prehodnotil a uskutočnený právny úkon vzal späť (čo však v zmysle pomenovaných právnych predpisov a opísanej teórie jednostranných právnych úkonov možné nie je). Zároveň, vzhľadom na odmietavý postoj odporcu k návrhom navrhovateľa a jeho preukázanú neochotu splniť si svoje záväzky vyplývajúce zo zaniknutej kúpnej zmluvy, teda pretrvávajúci stav právnej neistoty navrhovateľa, je zrejmy predpoklad, že odporca nebude ochotný splniť si svoje povinnosti dobrovoľne, ani na základe právoplatného rozhodnutia súdu, resp. že bude uskutočňovať kroky k tomu, aby prípadný nútený výkon svojich povinností (formou exekúcie) zmaril alebo podstatným spôsobom sťažil. Obava na ohrozenie exekúcie je pritom daná jednak samotnou povahou veci, výškou peňažnej pohľadávky navrhovateľa, ktorá vyplýva zo zaniknutej kúpnej zmluvy, ako aj zo samotného konania odporcu, ktoré je opísané vyššie. Ak by mal navrhovateľ preukazovať, alebo čakať na nejaký konkrétny úkon, ktorým by odporca dával jasne najavo, že plánuje nehnuteľnosti v jeho vlastníctve scudziti (napr. bezodplatne), bez vydaného zabezpečovacieho opatrenia (vo forme zriadeného záložného práva), nemal by navrhovateľ dostatočný časový priestor takémuto úkonu odporcu zabrániť (a ochrániť svoju pohľadávku), ak by tak odporca skutočne urobil. Dôvodná obava na ohrozenie exekúcie a neochoty odporcu plniť si svoje záväzky pritom v tomto prípade vyplýva zo samotnej povahy veci a tiež zo správania odporcu. Zároveň, v prípade, ak odporcu žiadny scudzovací alebo iný obdobný úkon neplánuje uskutočniť, zriadené záložné právo ho nijakým spôsobom v bežnom užívaní jeho nehnuteľností neobmedzí. Uvedeným je potom dosiahnutá aj požadovaná proporционаlita vzájomného vzťahu strán a odôvodnený zásah do vlastníckeho práva odporcu. Navrhovateľ má v dôsledku postojov odporcu v rámci tejto komunikácie za to, že v prípade, ak by nepodal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pred podaním žaloby vo veci samej, umožnil by odporcovi podniknúť kroky k tomu, aby oddaľoval splnenie svojej povinnosti (teda vrátenie kúpnej ceny) a prípadne uskutočňoval so svojim majetkom kroky smerujúce k tomu, aby bolo splnenie pohľadávky navrhovateľa zmarené, alebo aspoň značne sťažené. Nehnuteľnosť, na ktorej navrhuje navrhovateľ zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo, je pritom nehnuteľnosť vo vlastníctve odporcu, ktorá sa nachádzajú v okrese C. - D., obec C., katastrálne územie E., vedená v katastri nehnuteľností E. F. na LV č. XXXX. Odporca je pritom vlastníkom aj ďalších nehnuteľností v E. F., ktoré sa nachádzajú v okrese C. - D., obec C., katastrálne územie I., vedené v katastri nehnuteľností E. F. na LV č. XXXX. Na týchto nehnuteľnostiach je však už v zmysle príslušných právnych predpisov E. F. zriadené záložné právo. Postihnutie uvedených nehnuteľností zabezpečovacím opatrením by sa podľa navrhovateľa tak nejavilo ako účelné.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s predloženými dôkaznými prostriedkami uviedol, že medzi stranami bola ústne uzatvorená kúpna zmluva, uvedenú skutočnosť nepoprel ani odporca v rámci mimosúdnej komunikácie s navrhovateľom. Predmetom kúpnej zmluvy bola kúpa prístroja - olepovacie zariadenie AKRON 1440 - A, rok výroby: 2021, sériové číslo: 1000052673, ktorý bol navrhovateľovi od odporcu dodaný a na ním určenom mieste nainštalovaný dňa 29.03.2022, za ktorý predmet kúpy navrhovateľ ako kupujúci zaplatil kúpnu cenu 72.500 eur. Prístroj po dodaní odporcom vykazoval od začiatku svojho použitia vady, ktoré navrhovateľ odporcovi reklamoval, pričom medzi stranami v tejto veci prebehla rozsiahla komunikácia. Menovite išlo o vady, ktoré sa vyskytovali na prístroji v období od 29.03.2022, t.j. od dodania prístroja, do konca pôvodne poskytnutej záruky prístroja, ktorá sa mala skončiť pôvodne 29.03.2023. Išlo o také vady, na základe ktorých bol prístroj viac ako 70 pracovných dní v priebehu obdobia od jeho dodania (29.03.2022) do konca pôvodne poskytnutej záruky, nefunkčný alebo funkčný obmedzene. Pôvodná záručná doba na vady prístroja poskytnutá odporcovi uplynula dňa 29.03.2023, odporca ju poskytol v trvaní jedného roka odo dňa dodania prístroja navrhovateľovi, zo strany odporcu však prišlo k predĺženiu záruky na vady prístroja, t.j. k uskutočneniu jednostranného

právneho úkonu, a to do 31.07.2023. V dôsledku mnohonásobných vád a porúch prístroja vylučujúcich jeho riadne užívanie a prevádzku, ktoré sa vyskytovali opakovane, je zrejmé, že odporca porušil povinnosť dodať tovar - prístroj navrhovateľovi ako kupujúcemu bez vád a v dohodnutej akosti a kvalite. Kúpna zmluva zanikla Odstúpením zo strany navrhovateľa zo dňa 26.07.2023. Odstúpenie od zmluvy navrhovateľom nepopiera ani samotný odporca, resp. jeho právny zástupca v predloženej komunikácii, ktorý navrhovateľovi navrhoval, aby svoje konanie prehodnotil a uskutočnený právny úkon vzal späť. Nehnuteľnosť, na ktorej navrhuje navrhovateľ zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo, je nehnuteľnosť vo vlastníctve odporcu, v okrese C. - D., obec C., katastrálne územie E., vedená v katastri nehnuteľností E. F. na LV č. XXXX. Navrhovateľ pripravuje žalobu proti odporcovi na vrátenie kúpnej ceny a vrátenie prístroja odporcovi. Súd prvej inštancie sa vo všeobecnosti zaoberal predpokladmi nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a opisom dôvodov zriadenia zabezpečovacieho opatrenia zo strany navrhovateľa uvedených v návrhu, pričom dospel k záveru, že tieto podmienky boli splnené. V danom prípade mal súd prvej inštancie za osvedčené, že medzi stranami bola uzatvorená kúpna zmluva, ktorá zanikla odstúpením zo strany navrhovateľa. Vzhľadom na odmietavý postoj odporcu k návrhom navrhovateľa a jeho preukázanú neochotu splniť si svoje záväzky vyplývajúce zo zaniknutej kúpnej zmluvy, teda pretrvávajúci stav právnej neistoty navrhovateľa, je zrejmy predpoklad, že odporca nebude ochotný splniť si svoje povinnosti dobrovoľne, ani na základe právoplatného rozhodnutia súdu, resp. že bude uskutočňovať kroky k tomu, aby prípadný nútený výkon svojich povinností (formou exekúcie) zmaril alebo podstatným spôsobom sťažil. Obava na ohrození exekúcie je pritom daná jednak samotnou povahou veci, výškou peňažnej pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi, ktorá vyplýva zo zaniknutej kúpnej zmluvy, ako aj zo samotného konania odporcu. K zásade primeranosti, okrem všeobecného popisu, súd prvej inštancie uviedol, že po oboznámení sa s návrhom na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva, doloženými listinami a aktuálnym stavom na LV č. XXXX, k. ú. E., dospel k záveru, že v danej veci sú splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, keď je osvedčená danosť práva a podaným návrhom je rešpektovaný aj princíp proporcionality. K posúdeniu pomeru primeranosti návrhu súd prvej inštancie mal za to, že podaným návrhom je zachovaný proporcionálny princíp, keď navrhovateľ žiadal zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. E. v E. F., ktorej vlastníkom je odporca. V prípade, ak odporca žiadny scudzovací alebo iný obdobný úkon neplánuje uskutočniť, zriadené záložné právo ho nijakým spôsobom v bežnom užívaní jeho nehnuteľností neobmedzí. Uvedeným je potom dosiahnutá aj požadovaná proporcionality vzájomného vzťahu strán a odôvodnený zásah vo vlastníckeho práva odporcu vzhľadom aj na kúpnu cenu predmetu kúpy, ktorá je 72.500 eur. Navrhovateľ má v dôsledku postojov odporcu v rámci komunikácie dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie s tým, že v prípade, ak by navrhovateľ nepodal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pred podaním žaloby vo veci samej, umožnil by odporcovi podniknúť kroky k tomu, aby odďaľoval splnenie svojej povinnosti (teda vrátenie kúpnej ceny) a prípadne uskutočňoval so svojim majetkom kroky smerujúce k tomu, aby bolo splnenie pohľadávky navrhovateľa zmarené, alebo aspoň značne sťažené.

5. Súd prvej inštancie v zmysle § 336 CSP uložil navrhovateľovi zabezpečovacieho opatrenia povinnosť podať žalobu vo veci samej v lehote 30 dní z dôvodu, že zabezpečovacie opatrenie bolo zriadené pred začatím konania.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto uzneseniu podal odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Odporca namietol v zmysle § 41 CSP miestnu príslušnosť súdu, keďže ide o spor s cudzím prvkom a zároveň o špecifické konanie o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza na území E. F., pričom odporcom je spoločnosť, ktorá má sídlo v E. F., a preto nie sú splnené podmienky na určenie miestnej príslušnosti v súlade s CSP. Zákonné zdôvodnenie miestnej príslušnosti rovnako absentuje aj v samotnom návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia žalobcu. Odvolateľ v tejto spojitosti poukázal na § 38 CSP a zdôraznil, že žiadne z ustanovení CSP, ktoré upravuje miestnu príslušnosť nie je aplikovateľné na dotknutú vec (odporca nemá, ani nemal na území SR sídlo, umiestnenú zahraničnú zložku, nevlastní na území SR žiadny majetok, rovnako sa na území SR nenachádza ani nehnuteľnosť, ktorej sa spor týka), a preto je v predmetnej veci daný zákonný postup podľa § 38 CSP, a teda, aby súd, ktorý spor prejedná a rozhodne, určil Najvyšší súd SR. Odporca ďalej namietal, že podľa

neho navrhovateľ dostatočne v návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia neosvedčil dôvodnú existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie, ako jednu zo základných hmotnoprávných podmienok na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia. Citujúc navrhovateľa, ktorý odôvodňoval svoju obavu z ohrozenia exekúcie výlučne subjektívnymi „zrejmyými predpokladmi“, či očakávaniami, že sa domnieva, že odporca nebude ochotný splniť svoje povinnosti, odvolateľ upozornil, že subjektívne očakávania navrhovateľa nemôže postačovať na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva, ktoré zasahuje do práv odporcu. Zároveň obavu z ohrozenia exekúcie neosvedčuje ani výška peňažnej pohľadávky navrhovateľa, v tomto smere odkazujúc na uznesenie Najvyššieho sudu SR zo dňa 22.07.1997, sp. zn. 5Obo/144/1997 (R 20/1998). Obava z ohrozenia exekúcie je zákonnou podmienkou na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom nesmie byť založená len na subjektívnom vnímaní navrhovateľa, ale ide o kritérium, ktoré musí byť v čo najvyššej možnej miere objektivizované. Hrozba, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a bezprostredná, čo v danom prípade jednoznačne nie je, keďže navrhovateľ na preukázanie hrozby z ohrozenia exekúcie vo svojom návrhu rozsiahlo opisuje priebeh záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami, avšak splnenie podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nedefinuje, nekonkretizuje, len konštatuje, že je možné sa domnievať, že odporca nebude dobrovoľne plniť svoje povinnosti. Vo vzťahu k obave z ohrozenia exekúcie poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.06.2018, sp. zn. 16Co/71/2018: „Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo práve úkony s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok (zmenšenie majetku) alebo podľa okolností prípadu aj s kvalitatívnym dopadom na tento majetok (zmena zloženia majetku, štruktúry, likvidity, zníženie speňažiteľnosti) smerujúcim k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie.“ Odvolateľ upozornil aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.02.2019, sp. zn. 43Cob/6/2019: „Len samotné správanie sa odporcu, ktorý s navrhovateľom žiadnym spôsobom nekomunikuje a s ktorým nie je možné sa ani skontaktovať, podľa názoru odvolacieho súdu na osvedčenie obavy navrhovateľa z ohrozenia budúcej exekúcie nestačí.“ Obdobne Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 31.05.2017, sp. zn. 2Cob/73/2017 uvádza, že: „Žalobca musí túto obavu osobitne špecifikovať, v čom konkrétne spočíva. Iba samotná existencia dlhu (bez ohľadu na to v akej výške) obavu z ohrozenia budúcej exekúcie neosvedčuje. Osvedčenie musí byť založené na konkrétnom správaní odôvodňujúcom túto obavu.“ Obavu z ohrozenia exekúcie možno teda preukazovať jedine faktickými, či právnymi úkonmi s reálnymi dopadmi na majetok, ktorý by mohol podliehať prípadnej budúcej exekúcii. V rozhodnutí súdu prvej inštancie zároveň absentuje odôvodnenie, v čom súd videl splnenie hmotnoprávných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie len kopíruje subjektívne tvrdenia navrhovateľa z jeho návrhu, súd prvej inštancie neprepája skutočnosti tvrdené žalobcom s právnymi normami a nepredostiera stranám sporu úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní spravoval, preto je v tomto smere rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Z tohto dôvodu je potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia nemožno považovať za riadne a vyčerpávajúce v zmysle požiadavky ustanovenej v § 220 ods. 2 CSP. Nariadené zabezpečovacie opatrenie ďalej rovnako nespĺňa podmienku jeho súladu s princípom proporcionality. Pohľadávka špecifikovaná žalobcom vo výške 72.500 eur (ktorú odporca rozporuje, čo však ale bude predpokladane predmetom sporu vo veci samej) je v zjavnom nepomere k hodnote nehnuteľnosti, na ktorej bolo zriadené zabezpečovacím opatrením záložné právo, ako aj k celkovému rozsahu zásahu do práv odporcu. Rozhodujúci súd zdôvodnil proporcionalitu poukázaním na to, že odporcu zriadené záložné právo v bežnom užívaní nehnuteľnosti nijakým spôsobom neobmedzí. Odporca opätovne zdôraznil, že tvrdená výška pohľadávky navrhovateľa je v zjavnom nepomere k hodnote záložným právom zaťaženej nehnuteľnosti, a rovnako neproporcionálne obmedzuje odporcu v jeho vlastníckom práve a vlastníckymi oprávneniami s ním súvisiacimi. Zároveň odporca takéto odôvodnenie proporcionality zásahu zo strany súdu prvej inštancie nepovažuje za náležité a dostatočné, kedy takéto strohé konštatovanie súdu prvej inštancie o splnení podmienky proporcionality, bez porovnania hodnoty zabezpečovanej nehnuteľnosti, javí známky arbitrárnosti a svojvôle. Odporca poukázal na zjavnú nesprávnosť formulácie druhého výroku odvolaním napádaného uznesenia, ktorým súd prvej inštancie uložil navrhovateľovi povinnosť na podanie žaloby vo veci samej v lehote 30 dní. Uvedená lehota je neurčitá, bez identifikovateľného okamihu začiatku jej plynutia, čo má za následok, že nebude možné (ak uznesenie nadobudne právoplatnosť), pristúpiť k jeho zrušeniu ex offa súdom v súlade s § 336 ods. 3 CSP, v prípade, ak nedôjde v súdom určenej lehote k podaniu žaloby vo veci samej. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutom prvom výroku tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietá a odporcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom druhom výroku mení tak, že navrhovateľovi ukladá povinnosť podať žalobu vo veci samej o zaplatenie

sumy 72.500 eur s príslušenstvom oproti vráteniu prístroja odporcovi v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

8. Písomným podaním zo dňa 05.08.2024 sa k odvolaniu odporcu vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovateľ považoval napadnuté uznesenie za vecne správne, a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je podaním vo veci samej, ktorého podstatné náležitosti sú stanovené v § 127, § 132 a § 326 CSP. Žiadne ustanovenie CSP neustanovuje povinnosť navrhovateľa, aby v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zdôvodnil zákonné podmienky miestnej príslušnosti toho ktorého súdu. Z uvedeného je teda zrejmé, že toto tvrdenie je pre prejednávajúcu vec bezpredmetné. S miestnou príslušnosťou sa konajúce súdy vysporiadali už pred vydaním samotného uznesenia, a to tak, že Okresný súd Levice, ktorému bol návrh doručený, tento po skúmaní podmienok miestnej príslušnosti návrh postúpil tunajšiemu súdu, ktorý konal a rozhodol. S otázkou právomoci a miestnej príslušnosti sa vysporiadal konajúci súd v bode 2. odôvodnenia uznesenia, a to s poukazom na čl. 35 Nariadenie Brusel I bis, ktorý zakladá právomoc súdov Slovenskej republiky v predmetnej veci. Miestna príslušnosť konajúceho súdu je potom odvodená od právomoci tunajšieho súdu konať a rozhodovať vo veci samej (na podklade žaloby vo veci samej, ktorá bola už toho času tunajšiemu súdu doručená), a to na základe skutočností, ktoré boli podrobne opísané v samotnom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a jeho prílohách. Navrhovateľ zdôraznil, že v podanom návrhu je existencia uvedenej obavy, ako jednej z podstatných náležitostí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, podrobne opísaná a zdôvodnená. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dostatočným spôsobom preukázal, že: - bola medzi stranami uzatvorená kúpna zmluva (ktorej uzatvorenie je nepochybné, pričom uvedenú skutočnosť nepoprel ani samotný odporca v rámci mimosúdnej komunikácie so žalobcom), t.j. že jeho nárok trvá, - kúpna zmluva zanikla odstúpením zo strany navrhovateľa. Zároveň, tento fakt nepopiera ani samotný odporca (resp. jeho právny zástupca v príslušnej komunikácii), ktorý navrhovateľovi navrhoval, aby svoje konanie prehodnotil a uskutočnený právny úkon vzal späť a odporca svoju povinnosť vrátiť uhradenú kúpnu cenu spolu s príslušenstvom dobrovoľne plniť nechce a tejto povinnosti sa vyhýba, t.j. že, vzhľadom na rozsah povinnosti odporcu a spôsob, akým s navrhovateľom (ne)komunikuje, je nevyhnutné zabezpečiť prípadnú budúcu exekúciu na majetok odporcu. Ak by mal navrhovateľ čakať na to, kým odporca uskutoční konkrétne kroky faktické smerujúce k prevodu svojho majetku alebo k jeho zmenšeniu, samotné zabezpečovacie nariadenie, resp. návrh na jeho podanie by stratil svoj význam ako procesný inštitút, keď v čase, kedy by o ňom súd na podklade takto podaného návrhu rozhodoval, by majetok odporcu, ktorého by sa mohol týkať, už nemusel byť vo vlastníctve, či dispozícii odporcu. Zároveň platí, že neochota komunikovať, resp. plniť si v predmetnej veci svoje záväzky voči navrhovateľovi napovedá práve skutočnosť, že prípadná exekúcia na majetok odporcu by mohla byť ohrozená obštrukciami, alebo iným obdobným konaním zo strany odporcu. Naopak, v prípade, ak odporca neplánuje nijakým spôsobom zmenšovať svoj majetok s cieľom ukrátiť navrhovateľa ako svojho veriteľa, nebude zabezpečovacím opatrením nijakým spôsobom dotknutý, ani obmedzený na jeho právach. Konajúci súd sa podrobne vysporiadal s jednotlivými návrhmi navrhovateľa a ním tvrdenými skutočnosťami, pričom náležite odôvodnil svoj rozhodovací proces v predmetnej veci, čo potvrdzuje aj samotná dĺžka odôvodnenia uznesenia, či jednotlivé skutočnosti, ktoré sú v ňom opísané. Nariadené zabezpečovacie opatrenie, resp. ním zriadené obmedzenie odporcu je proporcionálne k výške jeho záväzku voči navrhovateľovi. Hoci je nepochybné, že zaťažený majetok odporcu je vo vyššej hodnote, ako je jeho záväzok voči odporcovi, nejde o taký rozdiel v týchto hodnotách, ktorý by spôsobil neproporcionálne zaťaženie odporcu. Navyše, ani samotný odporca, hoci uvedenú skutočnosť rozporuje, neuvádza, akú hodnotu podľa neho zaťažená nehnuteľnosť v jeho vlastníctve má, alebo iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho tvrdenia. V dôsledku uvedeného aj tvrdenia odporcu uvedené v bode III. jeho odvolania sú len neurčitými tvrdeniami, na ktoré by odvolací súd prihliadať nemal, keďže nie sú zo strany odporcu riadne preukázané, či náležite podložené. Pri výklade začiatku plynutia súdom stanovenej lehoty na podanie žaloby vo veci samej je podľa navrhovateľa potrebné vychádzať zo všeobecných ustanovení CSP o počítaní lehôt. Ak začiatok lehoty nebol v uznesení určený, je potrebné ho vykladať tak, že lehota začala navrhovateľovi plynúť doručením uznesenia. Navrhovateľ už toho času žalobu vo veci samej podal na Okresný súd Nitra, a to v lehote do 30 dní odo dňa doručenia uznesenia navrhovateľovi, čím je podľa názoru navrhovateľa aj prípadná neurčitosť uznesenia v časti týkajúcej sa povinnosti navrhovateľa podať v predmetnej veci žalobu vo veci samej zhojená.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

10. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal odvolateľom vznesenou námietkou miestnej príslušnosti, ktorá spočívala v skutočnosti, že predmetná vec má byť predložená Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie podľa § 38 CSP, keďže v CSP absentujú podmienky na určenie miestnej príslušnosti.

11. Vzhľadom na to, že odporca je v predmetnom spore právnická osoba so sídlom v E. F., t.j. v členskom štáte Európskej únie a návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia bol podaný na súde v inom členskom štáte (Slovenskej republike), pre posúdenie medzinárodnej právomoci slovenských súdov je určujúce nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Nariadenie Brusel I bis). V tomto smere súd prvej inštancie správne poukázal na čl. 35 Nariadenia Brusel I bis, v zmysle ktorého na sudy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej sudy iného členského štátu. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môže byť v zásade podaný v ktoromkoľvek členskom štáte Európskej únie, bez ohľadu na právomoc rozhodovať vec samu.

12. V danom prípade je potrebné vyriešiť otázku miestne príslušného súdu, a to so zreteľom na to, či zabezpečovacie opatrenie má alebo nemá mať „väzbu“ na predmet sporu vo veci samej s ohľadom na námietku odporcu podľa § 41 CSP. Právna úprava zabezpečovacieho opatrenia v CSP nestanovuje (tak ako tomu bolo v režime Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016), že príslušný na nariadenie zabezpečovacieho (predtým predbežného) opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci (samej). V danom prípade je predmetom navrhovanej súdnej ochrany nariadením zabezpečovacieho opatrenia ochrana/zabezpečenie vymáhateľnosti peňažnej pohľadávky navrhovateľa z titulu odstúpenia od kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol dodaný tovar. Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. I.ÚS/160/2018 poznamenal, že CSP na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného (teraz neodkladného, resp. zabezpečovacieho) opatrenia na konanie vo veci samej, keďže neodkladné opatrenie (resp. zabezpečovacie) podľa CSP môže súd podľa okolností nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení. V kontexte možností, že predbežné opatrenie sa môže, ale i nemusí bezprostredne viazať na konanie vo veci samej, je potom podľa názoru odvolacieho súdu potrebné v prípadoch posudzovania podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia skúmať aj prípadnú väzbu na predmet sporu, pretože zriadenie zabezpečovacieho opatrenia slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa (§ 343 ods. 1 CSP), pričom jeho výkon môže nastať až po tom, ako bola táto pohľadávka priznaná súdnym rozhodnutím (§ 343 ods. 3 CSP). Z uvedeného preto vyplýva, že väzba zabezpečovacieho opatrenia na samotnú peňažnú pohľadávku, na ktorú zriadenie záložného práva v rámci zabezpečovacej funkcie slúži, je daná a vyplýva práve z charakteru samotného zabezpečovacieho opatrenia. Ak sa návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podáva pred začatím konania, bude naň nevyhnutne nadväzovať konanie vo veci samej, ktorého predmetom bude získanie judikovanej peňažnej pohľadávky. Dôvodom je, že bez existencie meritórneho rozhodnutia nemá zabezpečovacie opatrenie zmysel s poukazom na § 343 ods. 1 CSP, ako aj z dôvodu, aby v aplikačnej praxi neprišlo k zneužívaniu daného inštitútu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1154 s.). V predmetnej veci je z obsahu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zrejmé, že navrhovateľ dôvodnosť osvedčenia nároku odvodzuje od odstúpenia od kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej mu bol dodaný tovar na určenom mieste plnenia. V tomto smere navrhovateľ aj avizoval uplatnenie žaloby vo veci samej (zaplatenie sumy 72.500 eur s príslušenstvom) oproti vráteniu prístroja odporcovi, čo sa v konečnom dôsledku premietlo aj do výroku II. napadnutého uznesenia, keď súd prvej inštancie uložil navrhovateľovi v tomto znení podať žalobu vo veci samej. Na základe uvedeného je možné potom konštatovať, že miestnu príslušnosť súdu prvej inštancie je potrebné posudzovať v nadväznosti na popísané okolnosti osvedčenia danosti a dôvodnosti nároku vo veci samej, nárok ktorý má byť zabezpečený práve vydaným zabezpečovacími opatrením.

13. Keďže v predmetnom spore je odporca podľa Nariadenia Brusel I bis právnickou osobou s domicilom na území iného členského štátu (nie je možné vychádzať z ustanovení CSP týkajúcej sa všeobecnej príslušnosti podľa sídla odporcu), pri posudzovaní miestnej príslušnosti zabezpečovacieho opatrenia je treba prihliadať aj na kapitolu II oddielu 2 článku 7 odseku 1 Nariadenia Brusel I bis, v zmysle ktorého možno takú osobu žalovať v inom členskom štáte: 1. v zmluvných veciach podľa písm. a) na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby; podľa písm. b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby: - pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo má dodať, - pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť; podľa písm. c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a). Z uvedeného vyplýva, že ak predmet sporu tvoria nároky zo zmluvy, môže byť osoba s bydliskom na území jedného členského štátu žalovaná na území iného členského štátu, a to konkrétne na súde, v ktorého obvode sa nachádza miesto zmluvného plnenia, t.j. miesto, kde zmluvný záväzok bol alebo podľa zmluvy mal byť splnený. Citovaný článok 7 ods. 1 nariadenia Brusel I bis teda upravuje nielen medzinárodnú právomoc, ale priamo aj miestnu príslušnosť. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 3. 5. 2007. Color Drack GmbH vs. Lexx International Vertriebs GmbH. Vec C-386/05, z ktorého okrem iného v bode 30 vyplýva, že čo sa týka čl. 5 bodu 1 písm. b) (v súčasnosti čl. 7 ods. 1 písm. b) Nariadenia Brusel I bis), ktorý ustanovuje tak medzinárodnú, ale aj miestnu príslušnosť, toto ustanovenie smeruje k zjednoteniu pravidiel o súdnej príslušnosti, a teda k priamemu stanoveniu príslušného súdu bez toho, aby odkazoval na vnútroštátne pravidlá členských štátov. Rovnako z bodu 22 citovaného rozhodnutia vyplýva, že pravidlo o súdnej príslušnosti založené na mieste bydliska alebo sídla žalovaného je doplnené v čl. 5 bode 1 (v súčasnosti čl. 7 bod 1 Nariadenia Brusel I bis) pravidlom o zvláštnej príslušnosti v zmluvných veciach.

14. Podľa § 38 CSP, ak ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, najvyšší súd určí, ktorý súd spor prejedná a rozhodne. V posudzovanom prípade navrhovateľ nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvodzuje od nároku, ktorý vznikol po odstúpení od kúpnej zmluvy navrhovateľom ako kupujúcim, kde predmetom predaja/kúpy bol v zabezpečovacom opatrení bližšie špecifikovaný tovar, za ktorý navrhovateľ zaplatil kúpnu cenu, ktorej vrátenia sa domáha oproti vzájomnej povinnosti vrátiť odporcovi dodaný tovar. Navrhovateľ v odôvodnení návrhu na zabezpečovacie opatrenie výslovne uviedol, že odporca dňa 29.03.2022 dodal navrhovateľovi tovar na adresu G. H. XXX, XXX XX G. H.. Z uvedeného je zrejmé, že miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby [v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I bis] sa nachádza v obvode Okresného súdu Nitra ako súdu prvej inštancie miestne (aj kauzálné) príslušného [podľa § 22 písm. d) CSP v spojení s § 2 ods. 19 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov]. V danej veci preto neboli splnené predpoklady, pre ktoré by bolo potrebné postupom podľa § 38 CSP vec predložiť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, t.j. absencia podmienok miestnej príslušnosti alebo skutočnosť, že tieto podmienky nemožno zistiť.

15. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

17. Podľa § 343 ods. 3 CSP výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

18. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

19. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

20. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej

úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

21. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

22. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuλοží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

25. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že podľa písm. b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa písm. f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa písm. h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je dočasná úprava práv a povinností strán sporu, ktorá neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Všeobecný súd zabezpečovacím opatrením dočasne a predbežne upravuje pomery strán sporu, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania takého opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 741/2017-20 zo dňa 20.12.2017).

27. Zo znenia ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že súd môže zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom podľa § 344 CSP sa na zabezpečovacie opatrenie primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení. V zmysle platnej a účinnej právnej úpravy inštitútu neodkladného opatrenia je daná povinnosť navrhovateľa neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia opisom rozhodujúcich skutočností v návrhu osvedčiť nielen potrebu nariadenia neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia, ale súčasne je daná i povinnosť v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia listiny, na ktoré sa navrhovateľ opatrenia odvoláva. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na jeho nariadenie. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či došlo k osvedčeniu všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá navrhovateľovi povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže navrhovateľ opatrenia dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

28. Po oboznámení sa s obsahom spisu je možné konštatovať, že navrhovateľ osvedčil, že medzi stranami konania bola uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej dodal odporca prístroj - olepovacie zariadenie na určenom mieste plnenia navrhovateľovi, pričom v priebehu záručnej doby sa na tomto tovare vyskytli vady, v dôsledku ktorých došlo aj k predĺženiu záruky. Navrhovateľ mal z uvedených dôvodov od predmetnej kúpnej zmluvy odstúpiť a žiadať vrátenie vzájomných plnení. Na podklade vyššie uvedených osvedčených skutočností listinnými dôkazmi je možné konštatovať, že v čase

vydania zabezpečovacieho opatrenia bol osvedčený peňažný nárok navrhovateľa (resp. navrhovateľ dostatočným spôsobom osvedčil možnú existenciu tvrdených práv vo veci samej).

29. Odporca v podanom odvolaní namietal, že navrhovateľ neosvedčil dôvodnú existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie, ako jednu zo základných hmotnoprávných podmienok na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z návrhu navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako i z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie v zásade vyplývalo z odmietavého postoja odporcu plniť si svoje záväzky, stavu právnej neistoty navrhovateľa a z predpokladu, že odporca nebude ochotný splniť si svoje povinnosti dobrovoľne ani na základe právoplatného rozhodnutia súdu, resp. že bude uskutočňovať kroky k tomu, aby prípadný nútený výkon svojich povinností (formou exekúcie) zmaril, alebo podstatným spôsobom sťažil. Obava na ohrozenie exekúcie je podľa súdu prvej inštancie daná jednak samotnou povahou vecí, výškou peňažnej pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi, ktorá vyplýva zo zaniknutej kúpnej zmluvy, ako aj zo samotného konania odporcu. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie sa ale nie je možné stotožniť.

30. S poukazom na ustanovenie § 329 ods. 2 CSP v spojení s § 344 CSP odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil existenciu jednej zo základných zákonných podmienok pre zriadenie sudcovského záložného práva zabezpečovacím opatrením, a to existenciu obavy z ohrozenia exekúcie, nakoľko túto vo svojom návrhu odôvodnil len vágnymi a všeobecnými formuláciami bez uvedenia a osvedčenia akýchkoľvek konkrétnych skutočností, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako skutočnosti objektívne osvedčujúce dôvodnosť obavy navrhovateľa z ohrozenia exekúcie. Samotná existencia sporu medzi stranami vyplývajúceho z rozdielneho názoru strán na skutkové a právne okolnosti vrátenie vád prístroja (bližšie pozri odpoveď odporcu zo dňa 07.06.2023, č.l. 154) sama osebe nezakladá dôvod pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom navrhovateľ žiadnym kvalifikovaným spôsobom neosvedčil ním tvrdenú hrozbu zníženia hodnoty majetku odporcu. „Ani existencia dlhu, ani všeobecné tvrdenia o charaktere spoločnosti samé osebe nemôžu byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalobcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery“ (z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Obo 144/97; zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998). Rovnako tak odvolací súd nepovažuje skutočnosť, že odporca nekomunikuje s navrhovateľom, za skutočnosť, ktorá by odôvodňovala obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. Navyše v tomto smere je treba upozorniť na odpoveď odporcu zo dňa 07.06.2023 v mimosúdnej komunikácii, z ktorej vyplýva, že odporca namietal nesprávne užívanie prístroja, či nevykonávanie pravidelnej údržby, a preto jednotlivé okolnosti budú predmetom prieskumu v konaní o žalobe. K rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava (navrhovateľ neuviedol konkrétnu spisovú značku), na ktoré poukázal navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu, je treba upozorniť na rozdielnosť skutkových okolností, ktorými bol tento návrh odôvodnený, a to už len samotné vyznačenie plomby v katastri nehnuteľnosti v tam rozhodovanom prípade. Obava z ohrozenia exekúcie, predstavujúca jednu z kumulatívnych zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP, nemôže byť založená len na subjektívnom vnímaní navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, ale ide o kategóriu, ktorá musí byť do najvyššej možnej miery objektivizovaná. Obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne, čo v danom prípade, vychádzajúc z obsahu tvrdení navrhovateľa v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a k nemu pripojených listín, naplnené nebolo. Na záver, odvolací súd vo vzťahu k námietke primeranosti zásahov do majetkových pomerov odporcu a zásade proporcionality, ako aj námietke vykonateľnosti výroku II. uznesenia, s ohľadom na absenciu obavy z ohrozenia exekúcie, konštatuje bezvýznamnosť riešenia predmetných otázok v danom konaní.

31. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

32. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie a ani na zrušenie odvolaním dotknutého uznesenia v napadnutom rozsahu a z toho dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 388 CSP zmenil tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

33. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že odporcovi priznal voči navrhovateľovi nárok na ich náhradu vo výške 100%, keďže bol odporca v predmetnom konaní plne úspešný.

34. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).